

Recensente Lisanne Groot

Harold Botter: 'Het Dappere leven' Uitgeverij Heijink, Hardenberg, 2012. ISBN 978 94 619 3513 7 (Hersenletsel/Hersenschudding/Hersenziekte/Lichamelijke handicap/Ongeval/Revalidatie/ ED/1) Zie ook: <http://heijink.mijnbestseller.nl/site/>

Soort boek/ziekte/stijl:

Deze biografie vertelt het levensverhaal van Harold Botter. Als Harold Botter op elfjarige leeftijd een dramatisch ongeluk krijgt en daarmee een hersenletsel oploopt, begint zijn zoektocht naar zichzelf, naar de zin van het leven, de waanzin van de samenleving om hem heen en de worsteling met zijn lichaam. In het boek ontwikkelen zijn vragen mee als hij groeit van een jonge jongen naar volwassen man.

In de beste omschrijving van het boek, door Harold Botter zelf geschreven, zegt hij 'Met mijn boek heb ik willen getuigen van mijn veelal onbewuste drijfveren die een rol hebben gespeeld in mijn leven tot nu toe en hoe alles ontstaan is en doorgewerkt heeft. Maar hopelijk mag u tot de conclusie komen dat er ook een Wezen of een ziel of wat dan ook hoe je het noemt, schuilgaat achter dit masker.' (via zijn blog <https://haroldbotter.wordpress.com>)

Over de schrijver:

Dit is het eerste boek van Harold Botter (1968). Het grootste deel van zijn jeugd heeft Harold doorgebracht in Amsterdam en Oldenzaal. Toen hij op zijn elfde van een hek viel en daarmee een schedeltrauma opliep begon zijn weg naar (gedeeltelijk) herstel. Tijdens zijn revalidatie heeft Harold zowel Mavo als Havo gedaan, heeft een computeropleiding gevolgd en is daarna gaan werken. Harold heeft specifieke spirituele interesses en houdt zich bezig met zijn innerlijke Kern, zijn Ware Zelf en de Werkelijke vrijheid. Naast zijn boek houdt Harold Botter ook een weblog bij, te vinden via <https://haroldbotter.wordpress.com>.

Beschrijving:

De biografie van Harold Botter doet precies zoals hij zelf omschrijft: het vertelt het verhaal van een jongen voor en na zijn hersenletsel, en de manier waarop deze jongen in het leven staat. In chronologische volgorde volg je Harold Botter op zijn zoektocht van zijn jongensjaren naar de pubertijd tot hij als volwassen man aan het werk gaat. De jongen groeit in het boek uit tot een man.

Voor Harold Botter zijn hersenletsel krijgt is hij een jongen vol vragen, vol observaties en vooral vol met gevoelens. Zijn rijke innerlijke leefwereld geeft aan dat Harold Botter veel vragen heeft over het leven, ook al op zo'n jonge leeftijd. Wanneer hij zijn hersenletsel oploopt en daarmee opeens gebonden is aan de beperkingen van zijn eigen lichaam, zet deze zoektocht zich voort en verdiept Harold Botter zich in zichzelf en zijn gedachtes als hij veel tijd moet doorbrengen in het ziekenhuis. Het is geen makkelijke zoektocht, blijkt uit zijn eerlijke opschriften van gebeurtenissen. Het boek is volledig op de visie van Harold Botter gericht. Hij geeft ruime plaats in het boek aan zijn familie, het ziekenhuis personeel en zijn klasgenoten in zijn latere jaren. Maar, omdat hij ten alle tijden centraal staat in de vertelvorm en zijn ervaringen met het publiek probeert te delen, zul je zijn leven begrijpen door zijn ogen.

Omdat je het hele levenspad van Harold Botter volgt, zit het boek vol met (essentiële) levensvragen en een zoektocht naar, zoals hij dit zelf omschrijft, Werkelijke Vrijheid. De vragen die hij zichzelf als jongen stelde ontwikkelen zich tot vragen in een groter construct, een groter geheel. Hierdoor is in de late fasen van het boek zijn verhaal niet alleen gericht op hoe hij zichzelf ervaart, maar ook hoe hij de politiek en de turbulente samenleving om hem heen probeert een plek te geven in zijn Ware Ik.

In afwisseling met zijn verhaal staan er ook door Harold Botter zelf geschreven gedichten in.

Wat viel op:

Het boek leest als een dagboek. Harold Botter beschrijft zijn gevoelens, emoties, twijfels en zoektocht zo openhartig dat het lijkt alsof hij tegenover je zit te spreken. Omdat het een openhartig boek is, geschreven zoals Harold Botter het ervoer, kun je in het boek geen mooimakerij of romantiserings van het verhaal vinden. Dat maakt het boek soms tot een somber boek, omdat de worsteling constant lijken te overheersen in zijn leven. Het maakt het boek ook tot een mooi boek en kan voor diegene die op zoek is naar eerlijke herkenning, een uitkomst bieden.

Citaten:

p. 84: ‘De droom ging verder in het ziekenhuis. Ik was weer wakker, voor zover je van wakker kon spreken. Ik kon alleen maar huilen, op een intense aandachtvragende manier. Alsof ik verzwolg in een diep zelfmedelijden dat niemand met me mee kon voelen. Dat ik met niemand kon delen. Gewoon omdat de mensen om me heen niet ervoeren wat ik ervoer. Ik hoefde er geen moeite voor te doen om te huilen.’

p. 129: ‘Het was moeilijk tevreden met me zelf te zijn, omdat ik ondanks alles een leven op wilde bouwen dat weer enigszins voldeed aan de ‘norm’. Maar ja aan welke norm moest ik voldoen en wanneer zou ik tevreden met mezelf zijn? Wanneer zou ik mezelf gaan waarderen om wie ik was?’

p. 173: ‘Materieel gezien ontbrak mij aan niets, en toch steeds was er stil op de achtergrond een soort van onrust, een knagend gevoel, een tevredenheid met het leven dat ik leidde en dat ik tot dan geleefd had. Want waar was de diepere zin erin? Wat betekende nou mijn leven?’

p. 268: ‘Vol ijver en groeiend enthousiasme storten we ons in bedrijvigheden die er voor moeten zorgen dat problemen opgelost worden. We bestrijden allerlei crises and brandhaarden in ons persoonlijke leven en de wereld daarbuiten. Niemand schijnt er achter te zoeken dat wij zelf het grootste probleem zijn en dat we zelf die problemen veroorzaken, die we willen oplossen en bestrijden. Het werkelijke probleem zit hem dus niet in het Leven zelf, maar in de wens en de neiging van de mens om zelf controle te houden, de touwtjes in handen te houden en te oordelen en veroordelen vanuit het eigen individuele perspectief.’

Recensies/extra:

Jopie1 uit Brabant op Bol.com: “Dit boek heeft me geraakt. Het beschrijft de talloze emotionele lagen waardoorheen een jongen moet gaan en zijn verdere worsteling om iets van het leven te maken. Zeer detaillistisch en aangrijpend beschreven van uit zijn eigen perspectief als kind en als elfjarige. Kon me door zijn heldere schrijfstijl helemaal in leven in zijn situatie. Ook herken ik me wel in zijn bespiegelingen over het leven.

Trefwoorden

Hersenletsel/Hersenschudding/Hersenziekte
Lichamelijke handicap
Ongeval: Lichamelijke Handicap
Revalidatie

Themalijst:

Acceptatie,
Communicatie
Coping
Emoties
Eenzaamheid
Erkenning
Goed leven
Identiteit
Pijn
Positief denken
Waardigheid